

Informacja
o decyzji w sprawie taryfy dla energii elektrycznej Jastrzębskiej Spółki
Węglowej S.A. siedzibą w Jastrzębiu Zdroju

Decyzją nr DTA-821/635-B/1/2001/AG z dnia 9 sierpnia 2001 r., wydaną na podstawie art. 47 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348 ze zm.), Prezes Urzędu Regulacji Energetyki odmówił zatwierdzenia taryfy dla energii elektrycznej ustalonej przez Jastrzębską Spółkę Węglową S.A. z siedzibą w Jastrzębiu Zdroju.

Na podstawie art. 61 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, na wniosek Przedsiębiorstwa, posiadającego koncesję nr PEE/112/635/U/3/99/RW z dnia 1 marca 1999 r. na przesyłanie i dystrybucję energii elektrycznej oraz koncesję nr OEE/114/635/U/3/99/RW z dnia 1 marca 1999 r. na obrót energią elektryczną, w dniu 2 lipca 2001 r. zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie zatwierdzenia taryfy dla energii elektrycznej, ustalonej przez to Przedsiębiorstwo.

Zgodnie z art. 47 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje na prowadzenie powyższej działalności gospodarczej, ustalają taryfy dla energii elektrycznej, a następnie przedkładają je do zatwierdzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „Prezesem URE”.

W myśl postanowień art. 47 ust. 2 ww. ustawy Prezes URE zatwierdza taryfę bądź odmawia jej zatwierdzenia w przypadku stwierdzenia niezgodności taryfy z zasadami i przepisami, o których mowa w art. 45 i 46 tej ustawy.

W trakcie postępowania administracyjnego, na podstawie przedstawionej dokumentacji ustalono, że Przedsiębiorstwo opracowało taryfę niezgodnie z zasadami określonymi w art. 45 ustawy - Prawo energetyczne oraz z przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 14 grudnia 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. z 2001 r. Nr 1, poz. 7), zwanego dalej „rozporządzeniem taryfowym”.

W zakresie rozliczeń za usługi przesyłowe Przedsiębiorstwo ustaliło w taryfie „składnik zmienny stawki” oraz „składnik stały stawki”.

Taka struktura stawek opłat za usługi przesyłowe nie czyni zadość postanowieniom § 17 ust. 1 rozporządzenia taryfowego, zgodnie z którym stawki opłat przesyłowych, kalkuluje się z uwzględnieniem podziału na stawki:

- 1) sieciowe,
- 2) systemowe,
- 3) rozliczeniowe.

Natomiast zgodnie z § 18 ust. 2 stawki sieciowe kalkuluje się dla sieci poszczególnych poziomów napięć znamionowych, jako stawki dwuskładnikowe z podziałem na składnik:

- 1) stały stawki sieciowej – obliczany na jednostkę mocy umownej,
- 2) zmienny stawki sieciowej – obliczany na jednostkę energii elektrycznej pobieranej z sieci w miejscu dostarczania.

Podobnie – niezgodnie z obowiązującymi przepisami – ustalono w taryfie stawki opłat za przyłączenie do sieci elektroenergetycznej oraz zasady kalkulowania opłaty za przyłączenie.

W odniesieniu do IV i V grupy przyłączeniowej Przedsiębiorstwo przedstawiło w taryfie „ryczałtową opłatę za typowe przyłącze do 5 metrów”, „ryczałtową stawkę opłaty za każdy metr przyłącza” oraz „ryczałtową stawkę opłaty za rozbudowę sieci”. Natomiast zgodnie z zapisem zawartym w taryfie w pkt. 8.2. podpunkt b) za przyłączenie odbiorcy zakwalifikowanego do III grupy przyłączeniowej Przedsiębiorstwo pobiera opłatę ustaloną na podstawie „indywidualnych rzeczywistych kosztów realizacji przyłącza określonych w umowie o przyłączenie, skalkulowanych na podstawie stawek opłat za budowę standardowych elementów przyłącza i sieci określonych w taryfie”.

Powyższe zapisy taryfy dotyczące rozliczeń za przyłączanie nowych odbiorców do sieci elektroenergetycznej Przedsiębiorstwa pozostają w oczywistej sprzeczności z przepisami prawa w tym zakresie. W szczególności z art. 7 ust 5 ustawy – Prawo energetyczne, który stanowi, iż „stawki opłat za przyłączenie do sieci kalkuluje się na podstawie jednej czwartej średniorocznych nakładów inwestycyjnych na budowę odcinków sieci służących do przyłączenia podmiotów ubiegających się o przyłączenie”, jak również z postanowieniami §16 ust 1 rozporządzenia taryfowego, zgodnie z którym stawki opłat za przyłączenie do sieci ustala się w przeliczeniu na jednostkę mocy przyłączeniowej (zł/kW) lub jednostkę długości (zł/m). Niemożliwe jest zatem ustalenie w taryfie „ryczałtowej opłaty za typowe przyłącze do 5 metrów”, wyrażonej w zł za przyłącze.

W punkcie 12 taryfy Przedsiębiorstwo przedstawiło stawki opłat dodatkowych, wśród których znajduje się m.in. „opłata za uzgodnienie dokumentacji”, podczas gdy takiej opłaty nie przewiduje § 22 ust. 3 rozporządzenia taryfowego zawierający zamknięty katalog opłat za usługi lub czynności wykonywane na dodatkowe zlecenie przyłączonego podmiotu.

Ogólne, ramowe zasady kształtowania taryf jak również przykładowy tekst taryfy zostały przedstawiane publicznie (m.in. w formie publikacji internetowych) - a więc były z łatwością dostępne Przedsiębiorstwu, co więcej powinny być Przedsiębiorstwu znane przed wystąpieniem z wnioskiem o zatwierdzenie taryfy dla energii elektrycznej, szczególnie jeśliby wziąć pod uwagę zawarte w tym wniosku oświadczenie reprezentantów Przedsiębiorstwa o rzetelności i staranności przedstawionych materiałów analitycznych. Co do rzetelności i staranności sporządzenia wniosku o zatwierdzenie taryfy można mieć ponadto uzasadnione wątpliwości zważywszy na zawarte w ww. oświadczeniu stwierdzenie, iż *taryfa oraz wszystkie przedstawione we wniosku materiały analityczne sporządzone zostały z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia Ministra Gospodarki z 3 grudnia 1998 r. (sic!) w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie energią elektryczną w tym rozliczeń z indywidualnymi odbiorcami w lokalach (Dz U Nr 153, poz. 1002)*. Przywołane w oświadczeniu reprezentantów Przedsiębiorstwa rozporządzenie straciło moc z dniem 30 stycznia 2001 r., co wynika z postanowień § 49 i § 50 rozporządzenia taryfowego.

Z upoważnienia

Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

p.o. DYREKTOR
DEPARTAMENTU TARYF

Tomasz Kowalak

Warszawa, dnia 10 sierpnia 2001 r.